

La consecució d'estos objectius sense minves per a l'eficàcia i la seguretat del transport ferroviari requerix, a més, un ampli conjunt de normes de desplegament de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, expressament previstes en esta, l'aprovació simultània de les quals en dates immediates a la de l'entrada en vigor de la Llei resulta estrictament necessària per a completar, amb garanties de certesa i de seguretat jurídiques, el nou règim jurídic del sector ferroviari.

En efecte, la mateixa Llei, que no conté cap determinació sobre l'organització interna i sobre les regles de funcionament de les dos noves entitats públiques empresarials creades per esta, preveu que, abans de l'inici de la seua vigència, el Govern haurà d'aprovar els estatuts de l'Administrador d'Infraestructures Ferroviàries i de Renfe-operadora, i convertir d'esta manera estes normes en peces indispensables per a l'aplicació de la llei.

Al mateix temps, la planificació, construcció i ús de la infraestructura ferroviària, l'atorgament de llicències a les empreses ferroviàries i l'accés d'estes a la infraestructura, el funcionament del Comitè de Regulació Ferroviària, les atribucions i normes d'actuació de la inspecció ferroviària, les condicions de seguretat que ha de reunir el material rodador per a circular per la Xarxa Ferroviària d'Interés General, els cànons per la utilització de les infraestructures ferroviàries o els requisits de qualificació i especialització exigibles al personal ferroviari són, tots ells, elements essencials per a la implantació del nou model d'ordenació del transport ferroviari. La Llei 39/2003, de 17 de novembre, ha abordat la regulació d'estes matèries enunciant regles, directrius i principis bàsics necessàriament generals que requerixen, per a aconseguir plena eficàcia, ser concretats i detallats mitjançant l'aprovació de les normes reglamentàries a què la llei reenvia en cada cas.

Amb la finalitat de permetre que, abans de l'immediat inici de la vigència de la llei, es complete el marc jurídic regulador del nou model d'ordenació del sector ferroviari estatal amb l'aprovació de les normes de desplegament que resulten imprescindibles per a assegurar-ne l'aplicació ordenada, resulta imprescindible demorar, amb urgència i durant un termini prudencial, la data d'entrada en vigor de la Llei 39/2003, de 17 de novembre.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució, a proposta de la ministra de Foment i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 7 de maig del 2004,

DISPOSE :

Article únic. *Pròrroga de la data d'entrada en vigor de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del Sector Ferroviari.*

S'amplia fins al 31 de desembre del 2004 el termini establert en l'apartat 1 de la disposició final tercera de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del Sector Ferroviari, per a la seua entrada en vigor.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Este reial decret llei entrarà en vigor el mateix dia de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 7 de maig del 2004.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

9703 *CORRECCIÓ d'errors de la Llei 27/2003, de 31 de juliol, reguladora de l'Orde de protecció de les víctimes de la violència domèstica.* («BOE» 126, de 25-5-2004.)

Advertit error en la Llei 27/2003, de 31 de juliol, reguladora de l'Orde de protecció de les víctimes de la violència domèstica, publicada en el «Boletín Oficial del Estado» número 183, d'1 d'agost del 2003, es procedix a efectuar l'oportuna rectificació:

En la pàgina 29882, segona columna, en l'article segon, apartat 7, primer paràgraf, tercera línia, on diu: «...o bé pel Ministeri Fiscal, quan existisquen fills...», ha de dir: «...o bé pel Ministeri Fiscal quan existisquen fills...».

11438 *REIAL DECRET LLEI 2/2004, de 18 de juny, pel qual es modifica la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla Hidrològic Nacional.* («BOE» 148, de 19-6-2004.)

El Pla Hidrològic Nacional, aprovat per la Llei 10/2001, de 5 de juliol, inclou en el capítol III del títol I les previsions lligades a les transferències d'aigua entre el baix Ebre i les conques hidrològiques interna de Catalunya, del Xúquer, del Segura i del Sud, sota uns supòsits objectius de racionalitat, eficiència socioeconòmica i ambiental, que distints informes tècnics han posat en dubte, en considerar que en una decisió de tanta importància com la de dur a terme el transvasament no han merescut la deguda atenció i tractament aspectes fonamentals, entre els quals cal destacar els següents:

a) En la seua dimensió econòmica, en la mesura que s'han exagerat els beneficis del projecte, els seus costos apareixen sistemàticament infravalorats, i en alguns casos ni tan sols han sigut presos en consideració; l'estructura de preus per a la indústria, l'agricultura i els consumidors no ha sigut prou ben explicada; no s'ha aclarit si s'aplicarien tarifes diferents segons els territoris, ni com establirien els acords en matèria de preus; els beneficis positius, en termes de creació d'ocupació, han sigut sobreestimats, i la relació entre el preu i la demanda no està ben recollida.

b) Quant a les repercussions ambientals, no s'han analitzat adequadament els efectes d'una possible reducció de les quantitats d'aigua que cal transvasar, i no s'han aclarit les incerteses sobre el cabal futur de l'Ebre; no s'han adoptat les mesures necessàries per a la protecció del riu Ebre i en particular del delta; no s'ha assegurat la protecció de les espècies protegides existents, contràriament al que exigix la legislació comunitària sobre hàbitats; hi ha un risc real de propagació d'espècies invasores; en l'avaluació d'impacte ambiental i els seus documents associats no es recull cap informació sobre la presa i la distribució de l'aigua del transvasament, ni sobre els bombaments d'aigua i les instal·lacions elèctriques necessàries, aspecte clau per a determinar el consum d'energia que requerixen i el seu impacte en el compliment per Espanya del Protocol de Kioto; tampoc s'ha informat en el tràmit de consulta sobre l'augment de salinitat previst tant en la conca cedent com en les conques receptores, posposada a estudis futurs, que poden arribar quan el dany siga ja irreparable.

c) I quant als aspectes tècnics, cal remarcar l'absència del rigor necessari en els estudis sobre la disponibilitat efectiva d'aigua per a transvasar, de manera que no és possible determinar quanta aigua pot ser transferida, ni amb quines garanties, existint d'altra banda un marge de dubte excessiu sobre la capacitat dels embassaments

previstos per a emmagatzemar l'aigua a les conques receptores.

Estes acusades i greus deficiències en els criteris que presten suport al transvasament han quedat corroborades en gran manera per la valoració summament crítica que en distintes fases i tràmits ha merescut el projecte a les autoritats comunitàries, la qual cosa resulta determinant per a considerar que les possibilitats d'obtindre finançament a càrrec tant del Fons de Cohesió com del FEDER per a un projecte de les característiques descrites siguen pràcticament inexistents.

D'altra banda, si es realitzara l'assenyalat transvasament no quedaria garantit el compliment de les cauteles ambientals i socioeconòmiques previstes en la legislació d'aigües, destinades a garantir que en cap cas el desenvolupament futur de la conca cedent pugua veure's compromés per la transferència, ni quedaria assegurada l'obligada circulació del cabal ambiental aigües avall de la presa de derivació i el manteniment dels ecosistemes associats, tal com expressament exigix la Directiva 2000/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre del 2000, per la qual s'establix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües (Directiva Marc sobre Política d'Aigües), patró pel qual hauran de perfilar-se les polítiques hidràuliques dels Estats membres en el segle XXI.

D'acord amb la mencionada directiva europea, les transferències entre conques només han de plantejar-se quan s'hagen optimitzat els recursos hídrics de cada conca; i, en tot cas, qualsevol actuació hidràulica ha de ser compatible amb el manteniment dels cabals que garantisquen la qualitat ecològica de les aigües. Això és aplicable, evidentment, a l'única transferència d'aigua d'importància significativa existent a Espanya, el transvasament Tajo-Segura, la utilització del qual haurà d'ajustar-se, estrictament, a les condicions establides en la legislació vigent.

Adicionalment, l'exigible principi de recuperació dels veritables costos associats al transvasament faria inviable econòmicament la utilització dels recursos aportats per al regadiu i retardaria en el temps la posada en marxa de solucions a problemes que són ja molt urgents, mentres que hi ha alternatives tècnicament més recomanables, lligades a la gestió de la demanda, a la utilització de dessalinitzadores i a la reutilització de recursos, que poden atendre una demanda justificada i legítima, pal·liar la sobreexplotació i contaminació d'aqüífers, i assegurar el manteniment dels ecosistemes d'interés natural, garantint un ús més racional i sostenible dels recursos hidràulics.

El panorama descrit porta a considerar que el transvasament projectat qüestiona greument els principis que la pròpia Llei 10/2001, de 5 de juliol, estableix en l'article 12.

Cal, per tot això, adoptar mitjançant un reial decret llei unes mesures la urgència de les quals es justifica en les raons fins ací exposades, ja que no tindria racionalitat continuar invertint en les obres necessàries per a realitzar un transvasament que no es durà a terme. A més d'un evident balafament de recursos públics, això suposaria impedir o retardar, per immobilització de recursos financers, l'exigible i urgent realització de les mesures estructurals d'inversió i de gestió que s'aproven per mitjà d'este reial decret llei amb el caràcter de prioritàries i urgents.

Perquè la satisfacció de les necessitats hídriques de les conques mediterrànies no admet demora, i ha de procurar-se assegurant l'estabilitat d'un desenvolupament més equilibrat, sostenible i concertat en tots els territoris a què haguera afectat el transvasament de l'Ebre.

Les mesures recollides en este reial decret llei, ajustades rigorosament al paràmetre constitucional d'extraordinària i urgent necessitat, se circumscriuen estrictament a la derogació dels preceptes que regulen el transvasament i a l'aprovació del desenvolupament

d'aquells projectes urgents i prioritaris que més directament poden incidir en una millora de la disponibilitat de recursos per a les conques amb dèficit o amb greus problemes de sobreexplotació i contaminació d'aqüífers. En este sentit, l'annex III incorpora les noves actuacions que es declaren d'interés general, fins que, per raons de claredat i sistemàtica, el nou annex IV comprén i reordena el conjunt d'actuacions que s'escometran amb caràcter prioritari.

En suma, s'atén així totalment el mandat que l'article 45 de la Constitució dirigix als poders públics per a vetlar per la utilització racional de tots els recursos naturals, entre els quals, necessàriament, cal incloure l'aigua, a fi de protegir i millorar la qualitat de la vida i defensar i restaurar el medi ambient, recolzant-se en la indispensable solidaritat col·lectiva.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució, a proposta de la ministra de Medi Ambient i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 18 de juny de 2004,

DISPOSE :

Article únic. *Modificació de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla Hidrològic Nacional.*

La Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla Hidrològic Nacional, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 5 de l'article 36 queda redactat com següent:

«5. Totes i cada una de les obres incloses en els annexos II i III es declaren d'interés general amb els efectes previstos en els articles 46.2, 127 i 130 del text refós de la Llei d'Aigües, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, i l'article 10 de la Llei d'Expropiació Forçosa respecte de la utilitat pública implícita en els plans d'obres de l'Estat.

El Ministeri de Medi Ambient, els organismes públics que en depenguen i, si és el cas, per conveni, altres Administracions públiques, realitzaran les actuacions relacionades en l'annex IV amb caràcter prioritari i urgent, de conformitat amb el que estableix la normativa vigent.»

Dos. S'afigen els annexos III i IV amb el contingut següent:

«ANNEX III

Noves actuacions d'interés general

1. CONCA HIDROGRÀFICA DEL SUD.

- a) Dessalinitzadora a Níjar.
- b) Dessalinitzadora al baix Almanzora.
- c) Dessalinitzadora al ponent almerienc.
- d) Remodelació i posada en servei de la dessalinitzadora de Marbella.
- e) Dessalinitzadora a la Costa del Sol.
- f) Actuacions de reutilització d'aigües residuals a Almeria.
- g) Reutilització d'aigües residuals a la ciutat de Màlaga. 1a fase.

2. CONCA HIDROGRÀFICA DEL SEGURA.

- a) Planta dessalinitzadora per a garantir els regadius del transvasament Tajo-Segura.
- b) Dessalinitzadora per a l'Alacantí i la Vega Baixa.
- c) Reutilització d'aigües residuals al mar Menor.

d) Modernització de les infraestructures hidràuliques dels regadius de la comarca dels Vélez.

e) Recreixement del canal del marge dret del posttransvasament Tajo-Segura. Tram final sifó Segura a inici aqüeducte de Campos del Río.

f) Conducció boca sud del túnel d'El Saltador-Camino del Cerro Minado (Almanzora).

g) Remodelació del sistema de conduccions de la Mancomunitat de Los Canales del Taibilla.

h) Dessalatge del Campo de Cartagena (xarxa de distribució).

i) Mesures urgents per a dotar de recursos l'Altiplà.

j) Mesures urgents per a dotar de recursos l'Alt Guadalentín.

3. CONCA HIDROGRÀFICA DEL XÚQUER.

a) Dessalatge a la Marina Alta.

b) Dessalatge a la Marina Baixa.

c) Ampliació de la dessalinitzadora de Xàbia.

d) Desenvolupament de programes per a la captació d'aigües subterrànies per a abastiments i regadius a Castelló.

e) Reutilització d'aigües residuals de l'EDAR de Novelda i Monforte del Cid.

f) Terminació de la reutilització de les aigües residuals de Pinedo.

g) Reutilització d'aigües residuals de l'EDAR de Sueca.

h) Reutilització d'aigües residuals depurades de l'Albufera sud.

i) Reordenació de la infraestructura hidràulica de l'horta i xarxa de sanejament de l'àrea metropolitana de València.

j) Prolongació del canal de la Cota 100 del riu Millars.

k) Potabilitzadora del riu Millars.

l) Prevenció contra avingudes del barranc de Benimodo.

m) Adequació de l'embassament d'Arenós.

n) Reutilització d'aigües residuals en el sistema Vinalopó-Alacantí.

ñ) Millora de la depuració i reutilització d'aigües residuals de la Plana de Castelló.

4. CONCA HIDROGRÀFICA DE L'EBRE.

a) Programa de qualitat de les aigües del Delta de l'Ebre. Alimentació de les badies amb aigua dolça dels canals de reg. 1a fase.

b) Programa per a corregir subsidència i regressió del Delta de l'Ebre. 1a fase.

c) Programa per a la implantació de xarxes d'indicadors ambientals del Delta de l'Ebre.

d) Eliminació de la contaminació química de l'embassament de Flix. 1a fase.

e) Restauració hidrològica de la continuïtat del riu Ebre.

f) Programa de sanejament d'aigües residuals urbanes (PSARU 2002) a la conca de l'Ebre. 1a fase.

5. CONQUES INTERNES DE CATALUNYA.

a) Dessalinitzadora de l'àrea metropolitana de Barcelona.

b) Actuacions addicionals de reutilització al Llobregat i Tarragona.

c) Basses de regulació per a les ETAP de Sant Joan Despí i Abrera.

d) Ampliació i millora del tractament a la potabilitzadora d'Abrera.

e) Basses de recàrrega a l'aqüífer del Baix Llobregat.

f) Descontaminació de l'aqüífer del Besòs.

g) Prolongació de la conducció Abrera-Fonsanta fins al Prat de Llobregat.

h) Interconnexió de xarxes d'abastiment del Maresme nord i ATLL.

i) Complementació de la connexió entre les ETAP d'Abrera i Cardedeu: tram Fonsanta-Trinitat.

j) Desdoblament de l'artèria Cardedeu-Trinitat.

k) Reforç de l'abastiment de la Costa Brava centre.

l) Programa d'estalvi i gestió sostenible. Millora de l'estanquitat de les xarxes d'abastiment en alta.

m) Restauració hidrologicoambiental dels residus salins del Llobregat per a la millora de la qualitat de l'aigua. 1a fase.

n) Programa de sanejament d'aigües residuals urbanes (PSARU 2002) en les CIC. 1a fase.

ñ) Recuperació hidromorfològica a Cardener, Llobregat i Ter.

o) Increment del tractament en els sistemes de sanejament per a millora ambiental i de la qualitat de les aigües d'abastiment a la conca del Llobregat.

ANNEX IV

Actuacions prioritàries i urgents

1. CONCA HIDROGRÀFICA DEL SUD.

1.1 Actuacions en increment de la disponibilitat de recursos hídrics:

a) Dessalinitzadora del Campo de Dalías.

b) Dessalinitzadora a Níjar.

c) Dessalinitzadora al baix Almanzora.

d) Dessalinitzadora d'aigua de mar de Carboneras. 2a fase.

e) Dessalatge al ponent almerienc.

f) Remodelació i posada en servei de la dessalinitzadora de Marbella.

g) Dessalatge a la Costa del Sol.

1.2 Actuacions en la millora de la gestió dels recursos hídrics:

a) Actuacions complementàries de reutilització d'aigües residuals al Campo de Dalías.

b) Actuacions de reutilització d'aigües residuals a Almeria.

c) Connexió presa Cuevas de Almanzora-ponent almerienc (sector nord).

d) Millora de les infraestructures hidràuliques dels regs de la zona de ponent d'Adra.

e) Conduccions a la zona regable de l'embassament de Cuevas de Almanzora.

f) Correcció d'abocaments salins a l'embassament de Guadalhorce.

g) Reutilització d'aigües residuals en la Costa del Sol.

h) Reutilització d'aigües residuals en la ciutat de Màlaga. 1a fase.

2. CONCA HIDROGRÀFICA DEL SEGURA.

2.1 Actuacions en increment de la disponibilitat de recursos hídrics:

a) Dessalinitzadora del Campo de Cartagena.

b) Planta dessalinitzadora per a garantir els regadius del transvasament Tajo-Segura.

c) Ampliació de la dessalinitzadora de la Mancomunitat de Los Canales del Taibilla a Múrcia.

d) Planta dessalinitzadora al Guadalentín.

e) Planta dessalinitzadora per a reg a Múrcia.

- f) Planta dessalitzadora de La Pedrera.
- g) Planta dessalitzadora. Millora de la qualitat a El Pilar de la Horadada.
- h) Dessalitzadora per a l'Alacantí i la Vega Baixa.
- i) Dessalatge del Camp de Cartagena (xarxa de distribució).
- j) Mesures urgents per a dotar de recursos l'Altiplà.
- k) Mesures urgents per a dotar de recursos l'alt Guadalentín.

2.2 Actuacions en millora de la gestió dels recursos hídrics:

- a) Col·lector d'evacuació d'aigües salines a la Vega Baixa i desalobrador.
- b) Col·lector d'evacuació d'aigües salines a la vall del Guadalentín i desalobrador.
- c) Reutilització d'aigües residuals al mar Menor.
- d) Modernització de les infraestructures hidràuliques dels regadius de la Vega Baixa del Segura.
- e) Terminació de la modernització de les infraestructures hidràuliques dels regadius de la Vega Mitjana.
- f) Modernització de les infraestructures hidràuliques dels regadius de la Vega Alta. Ojós-Contraparada.
- g) Modernització de les infraestructures hidràuliques dels regadius de la Vega Alta fins a Ojós.
- h) Terminació de la modernització de les infraestructures hidràuliques de les zones regables de Lorca i vall del Guadalentín.
- i) Modernització de la infraestructura hidràulica de la zona regable de Librilla.
- j) Modernització de les infraestructures hidràuliques dels regadius de la comarca dels Vélez.
- k) Connexió Fuensanta-Taibilla.
- l) Recreixement del canal del marge dret del posttransvasament Tajo-Segura. Tram final sífó Segura a inici aqüeducte de Campos del Río.
- m) Conducció boca sud del túnel d'El Saltador-Camino del Cerro Minado (Almanzora).
- n) Millora de la qualitat de l'aigua per a abastiment urbà procedent del Tajo-Segura.
- ñ) Remodelació del sistema de conduccions de la Mancomunitat de Los Canales del Taibilla.
- o) Depòsit, potabilitzadora i instal·lacions complementàries d'abastiment d'Hellín.

2.3 Actuacions en millora de la qualitat de l'aigua, prevenció d'inundacions i restauració ambiental:

- a) Interceptors d'aigües pluvials dels barris nord i oest de Cartagena.
- b) Terminació de la recuperació ambiental del Segura entre Ojós i Contraparada.
- c) Ampliació de l'EDAR d'Hellín.
- d) Terminació de la conservació i condicionament del domini públic hidràulic al riu Segura, Contraparada-Guardamar (tram Múrcia).
- e) Terminació de la conservació i condicionament del domini públic hidràulic al riu Segura. Contraparada-Guardamar (tram Alacant).

3. CONCA HIDROGRÀFICA DEL XÚQUER.

3.1 Actuacions en increment de la disponibilitat de recursos hídrics:

- a) Dessalatge a la Marina Alta.
- b) Dessalatge a la Marina Baixa.

- c) Ampliació de la dessalitzadora de la Mancomunitat de Los Canales del Taibilla a Alacant.
- d) Ampliació de la dessalitzadora de Xàbia.
- e) Desenvolupament de programes per a captació d'aigües subterrànies per a abastiments i regadius a Castelló.
- f) Regulació per a recàrrega dels excedents hivernals del riu Belcaire.
- g) Assut de regulació diària al tram baix del riu Túria.
- h) Adequació de l'embassament d'Arenós.

3.2 Actuacions en millora de la gestió dels recursos hídrics:

- a) Reutilització i bassa de regulació a la Vila Joiosa.
- b) Reutilització d'aigües residuals de l'EDAR de Novelda i Monforte del Cid.
- c) Terminació de la reutilització de les aigües residuals de Pinedo.
- d) Reutilització d'aigües residuals de l'EDAR de Sueca.
- e) Reutilització d'aigües residuals depurades de l'Albufera sud.
- f) Pla de modernització de regs de la Plana de Castelló.
- g) Modernització dels regs tradicionals d'Escalona, Carcaixent, Sueca, Cullera i Quatre Pobles.
- h) Reordenació de la infraestructura hidràulica de l'horta i xarxa de sanejament de l'àrea metropolitana de València.
- i) Modernització del canal Xúquer-Túria.
- j) Gran reparació i automatització del canal principal del Camp del Túria.
- k) Modernització del canal del Camp del Túria.
- l) Reposició de la séquia Major de Sagunt, afectada per la construcció de la presa de l'Algar.
- m) Prolongació del canal de la Cota 100 del riu Millars.
- n) Interconnexió Manises-Picassent.
- ñ) Reutilització d'aigües residuals en el sistema Vinalopó-Alacantí.
- o) Millora de la depuració i reutilització d'aigües residuals de la Plana de Castelló.

3.3 Actuacions en millora de la qualitat de l'aigua, prevenció d'inundacions i restauració ambiental:

- a) Potabilitzadora del riu Millars.
- b) Presa de Vilamarxant.
- c) Alternativa a la presa del Marquesat.
- d) Laminació i millora del drenatge de la conca de la rambla Gallinera.
- e) Condicionament del baix Túria i nou llit del riu.
- f) Laminació i control d'avingudes a la conca mitjana del riu Serpis.
- g) Laminació i millora del drenatge en la conca del riu Vacas.
- h) Prevenció contra avingudes del barranc de Benimodo.

4. CONCA HIDROGRÀFICA DE L'EBRE.

Actuacions en millora de la qualitat de l'aigua, prevenció d'inundacions i restauració ambiental:

- a) Programa de qualitat de les aigües del Delta de l'Ebre. Alimentació de les badies amb aigua dolça dels canals de reg. 1a fase.
- b) Programa per a corregir subsidència i regressió del Delta de l'Ebre. 1a fase.

c) Programa per a la implantació de xarxes d'indicadors ambientals del Delta de l'Ebre.

d) Eliminació de la contaminació química de l'embassament de Flix. 1a fase.

e) Restauració hidrològica de la continuïtat del riu Ebre.

f) Programa de sanejament d'aigües residuals urbanes (PSARU 2002) a la conca de l'Ebre. 1a fase.

5. CONQUES INTERNES DE CATALUNYA.

5.1 Actuacions en increment de la disponibilitat de recursos hídrics:

a) Dessalinitzadora de l'àrea metropolitana de Barcelona.

b) Ampliació de la dessalinitzadora del Tordera.

5.2 Actuacions en millora de la gestió dels recursos hídrics:

a) Actuacions addicionals de reutilització al Llobregat i Tarragona.

b) Basses de regulació per a les ETAP de Sant Joan Despí i Abrera.

c) Ampliació i millora del tractament en la potabilitzadora d'Abrera.

d) Basses de recàrrega a l'aqüífer del baix Llobregat.

e) Descontaminació de l'aqüífer del Besòs.

f) Abastiment des de la Llosa del Cavall. Tram de Calaf fins a Igualada.

g) Prolongació de la conducció Abrera-Fonsanta fins al Prat de Llobregat.

h) Interconnexió de xarxes d'abastiment del Maresme nord i ATLL.

i) Complementació de la connexió entre les ETAP d'Abrera i Cardedeu: tram Fonsanta-Trinitat.

j) Desdoblament de l'artèria Cardedeu-Trinitat.

k) Reforç de l'abastiment de la Costa Brava centre.

l) Programa d'estalvi i gestió sostenible: millora de l'estanquitat de les xarxes d'abastiment en alta.

5.3 Actuacions en millora de la qualitat de l'aigua, prevenció d'inundacions i restauració ambiental:

a) Restauració hidrologicoambiental dels residus salins del Llobregat per a la millora de la qualitat de l'aigua. 1a fase.

b) Programa de sanejament d'aigües residuals urbanes (PSARU 2002) en les CIC. 1a fase.

c) Recuperació hidromorfològica a Cardener, Llobregat i Ter.

d) Increment del tractament en els sistemes de sanejament per a millora ambiental i de la qualitat de les aigües d'abastiment a la conca del Llobregat.»

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

1. Queden derogats els articles 13, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23 i 36.4, segon incís (des de: «Per la dita raó ...», fins a: «... la present Llei»), de la Llei 10/2001, de 5 de juliol, del Pla Hidrològic Nacional.

2. Queda derogat l'article 125 de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social, i totes les disposicions que s'oposen al que disposa este reial decret llei.

Disposició final primera. Habilitació competencial.

Este reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.122a i 24a de la Constitució.

Disposició final segona. Desplegament reglamentari.

Es faculta el Govern per a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i execució d'este reial decret llei.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Este reial decret llei entrarà en vigor el mateix dia de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 18 de juny del 2004.

JUAN CARLOS R.

La presidenta del Govern en funcions,

MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

12010 REIAL DECRET LLEI 3/2004, de 25 de juny, per a la racionalització de la regulació del salari mínim interprofessional i per a l'increment de la seua quantia. («BOE» 154, de 26-6-2004.)

I

L'article 35 de la Constitució Espanyola, a més d'afirmar que tots els espanyols tenen el deure de treballar i el dret al treball, reconeix als treballadors el dret a una remuneració suficient per a satisfer les seues necessitats i les de la seua família.

D'acord amb la dita previsió, l'article 27 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, assenyalava que correspon al Govern determinar anualment el salari mínim interprofessional (SMI) i estableix els factors que cal tindre en compte per a fer-ho.

La disposició esmentada constitueix la normativa bàsica en matèria de SMI, en el desplegament de la qual es dicta anualment el corresponent reial decret pel qual es fixa la seua quantia per a cada exercici.

II

El SMI a Espanya tradicionalment ha estat revestit d'unes característiques especials, fet que el diferencia dels salaris mínims vigents als països del nostre entorn i el fan difícilment comparable amb aquells. Estes peculiaritats són fonamentalment el doble efecte que se li ha atribuït al SMI.

Així, el SMI té, en primer lloc, un efecte directe o estrictament laboral, atribuït per l'article 27 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, de servir de sòl o garantia salarial mínima dels treballadors, cap dels quals pot percebre, pel seu treball en qualsevol activitat, un salari per davall de la quantia del SMI, de manera que actua com a garantia mínima de retribució suficient.

En este aspecte, la incidència del SMI és limitada, atés que s'aplica a un nombre reduït de treballadors, els qui no estiguen coberts per la negociació col·lectiva. Ara bé, per a estos treballadors, el SMI constitueix la seua retribució efectiva i l'única garantia de dret que reconeix la nostra Constitució a una retribució suficient.

Dins d'este efecte directe o laboral, s'inclouen, lògicament, els supòsits en què el SMI s'utilitza com a referent per a determinar el salari o retribució dels treballadors,